

Jeg troer imidlertid, at det vil være gjørligt at forblive indenfor Grændsen af sidstnævnte Sum, naar Ministeriet vilde interessere sig for at formaae Kjøbenhavns Commune til som Bederlag for at undgaae Skjæringen af Besterbro (og jeg kan tilføie af Nørrebro) at skænke Selskabet sin Grund til den nye Centralstation eller en større Deel af samme uden Godtgjørelse, hvorved vel vilde bespares ca. 100,000 Rd. — og naar der desuden kunde bevirkes en Lov, hvorved Statens Garanti af 4 % Rente af Prioritetsobligationerne bestemt anerkjendtes, hvorved uden Tvivl vilde indvindes 2 à 3 % i Salgspris, altsaa endvidere ca. 100,000 Rd. Statens Interesse i det hele Foretagende er aabenbart saa stor, at der skulde synes at være stærk Anledning til ved Lov at udtale, hvad der dog i Realiteten finder Sted, at Prioritetsobligationerne i Banerne garanteredes af Staten.

Det fra flere Sider i sin Tid fremsorte Project, at fore Banegaarden ind i selve Kjøbenhavn, skal jeg ikke nærmere gaae ind paa, da jeg er overbevist om Umuligheden af under de givne Forhold at realisere det og desuden ikke anerkjender, at der var noget væsentligt vundet derved. Der kunde nu, efter hvad der er udført af Helsingørsbanen og naar Skjæringen af Besterbro skal undgaaes, kun være Spørgsmaal om at fore Banegaarden ind mod St. Pedersstræde eller Teglgårdsstræde, eller derimellem; men en saadan Beliggenhed vilde i mine Tanker være høist uheldig, baade i og for sig og paa Grund af manglende bequemme Afgange. Jeg troer derfor, at man nu og for altid maa opgive denne Tanke.

Et vigtigt Spørgsmaal er endnu tilbage, nemlig om disse væsentlige Forandringer i den lagte Plan vilde forsinke Aabningen af den nye Bane, og dette troer jeg at kunne besvare med et bestemt Nei. Der maatte muligen træffes endeel midlertidige Foranstaltninger til Expedition af Togene paa den gamle Banegaard og tildeels paa den nye, medens denne endnu var under Bygning, og ligeledes vilde det være nødvendigt at lægge et Interimsspor over Besterbro; men den nye Bane behøvede derfor ikke at aabnes en Dag sildigere, end det ellers kan opnaaes, naar blot den nye Ordning fremmes med stor Hurtighed.

Jeg behøver vistnok ikke endnu at henlede Opmærksomheden paa det Presserende i den hele Sag, forsaavidt Ministeriet — og derom vilde jeg nødigt opgive Haabet — vil beslutte sig til at fremme den, og paa at en Opfordring til Selskabets Bestyrelse om de fornødne nærmere Undersøgelser, der ved de Forarbejder som habes, kunne tilendbringes paa 8 Dage, i saa Fald formeentligen burde udgaae jo før jo hellere, uden hvilket det ikke kunde blive muligt at bringe en Lov om Sagen for nærværende Rigsdag.

Slutteligen skal jeg endnu udtale det Haab, at det høie Ministerium ikke vil betragte dette Forslag som Noget, der absolut kommer forsilde. Dette vilde kun være Tilfældet, hvis Ministeriet definitivt vil forkaste en Ordning, der, efter hin utilfredsstillende Afgjørelse, dog endnu er mulig og, jeg troer det, tillige god.

Indenrigsministeriets Skrivelse af 13de November 1862 til det sjællandske Jernbaneselskabs Plenarbestyrelse.

Det vil være Plenarbestyrelsen bekjendt, at jeg i sin Tid bestemt har udtalt og udførligen har begrundet den Overbeviisning, at en passende Centralbanegaard for de sjællandske Jernbanelinier ikke vilde kunne tilvejebringes paa den nuværende Hovedstations Plads, men maatte søges mellem Besterbro og Nørrebro, hvorved tillige Overskjæringen af Hovedadgangene til Hovedstaden strax vilde kunne indskrænkes og i sin Tid aldeles undgaaes, naar man maatte